

ת"פ 20675/05/14 - מע"מ ת"א 2,1 נגד יצחק אוסקר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 נובמבר 2015

ת"פ 20675-05-14 מע"מ ת"א 2,1 נ'
אוסקר(עציר)
לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה	מע"מ ת"א 2,1
נגד	
הנאשם	יצחק אוסקר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיכאל פינקלשטיין

ב"כ הנאשם עו"ד ניצה אורצקי

הנאשם באמצעות ליווי

קצין המודיעין במרחב דן - פקד ערן קוזלובסקי

עו"ד קובי עזרא, יועץ משפטי משטרת ישראל

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בגדר הסדר הטיעון, הסכימו ביניהם הצדדים על עונש המאסר, וטענו באופן פתוח לעניין הקנס, כשהמאשימה הגבילה את עצמה למתחם כפי שצוין ע"י ב"כ המאשימה, והציגה מתחם כולל לכל המעשים, וזאת כחלק מן ההסדר, וההגנה טענה בהקשר זה באופן חופשי.

עניינו של כתב האישום המתוקן, שהוגש מחדש בחודש מאי 2014 בנאשם, שבתקופה שבין אפריל 2007 ועד אוקטובר 2008 הוציא לפחות 16 חשבוניות, לא הגיש 9 דו"חות תקופתיים בקשר אליהם, ולא שילם את המס הכלול באותן חשבוניות, העומד על 213,000 ₪. בגין מעשיו אלה, הורשע הנאשם ב-25 עבירות, כמפרט בהכרעת הדין.

דומה שלא צריך לחזור ולהבהיר את הערכים המוגנים הנפגעים מעבירות דוגמת אלה שביצע הנאשם. במעשי הנאשם יש שיבוש של שיטת הגבייה, פגיעה באינטרס ציבורי-חברתי של דיווח מלא לצורך גביית מס אפקטיבית, גזלת כספים מהקופה הציבורית ופגיעה בשוויון. בהליך שלפניי יש בכך שהוצאו חשבוניות ולא הועבר מס העסקאות הקשור אליהן, פגיעה ברורה, משום שהנאשם בקבלת המס ובחובתו להעבירו לקופת המדינה, משמש כזרוע ארוכה של רשות המס וכנאמן שלה.

הסדר הטיעון שהציגו הצדדים, הכולל עונש מאסר בן 6 חודשים, שיש לו מרכיב של חפיפה לעונש המרובה כעת ומרכיב המצטבר לעונש המרובה כעת, הוא סביר, מתיישב עם מתחמי הענישה ופותר את ביהמ"ש מן הצורך להידרש בפירוט למתחמי הענישה.

לעניין מתחם הענישה הכספית, כידוע מדובר במעשים המבוצעים מטעמים של כדאיות כספית, ויש מקום בענישה כספית שתעקר כדאיות זו. בבוא ביהמ"ש לקבוע את מתחם הקנס, נדרש ביהמ"ש, מחד גיסא, לאופי המעשים, ריבוי העבירות, גוון, תקופת ביצוע, והסכום הכולל שנגזל מקופת המדינה, ומאידך גיסא, לשיקולי חוסר יכולת של הנאשם. במקרה שלפניי מדובר במי שהוא אסיר או היה מצוי במעצר בית תקופה ארוכה, במהלכה לא יכול היה להתפרנס. כמו כן, הוצגו לביהמ"ש חובותיו כעולה מריכוז התיקים בהוצל"פ, ואלה מגיעים ל-2.5 מיליון ₪, סכום עתק. נתונים אלה ביחד עם העובדה שהנאשם לא הסיר את המחדלים, וביחד עם עמדת המאשימה כפי שבוטאה בהסדר הטיעון לטעון למתחם קנס כולל, מביאים אותי למסקנה כי מתחם הקנס הכולל למעשים בכללותם נע מאלפי שקלים בודדים ועד 20,000 ₪. זאת לצד התחייבות משמעותית להימנע מעבירה.

בהחלטתי לכבד את הסכמת הצדדים בכל הנוגע לעונש המאסר, אני לוקחת בחשבון את הנתונים הבאים:

ראשית, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי.

שנית, הנאשם אמנם הביע בפניי חרטה ואף התחייבות כי לא יחזור על המעשים, אך לא ביטא חרטה במעשה, בדרך המקובלת בסוג זה של תיקים, היינו, בדרך של הסרת המחדל. מדובר בעבירות שנעברו במהלך השנים 2007-2008, חלף זמן ארוך ביותר, במהלכו לא הוסר המחדל ואף לא חלק ממנו. יצוין בהקשר זה, כי העובדה שבתקופה האחרונה מרצה הנאשם עונש מאסר, אין בה כדי להסביר את התנהלותו בכל התקופה שקדמה לכניסתו לבית הכלא.

שלישית, לעניין עברו הפלילי, במועד ביצוע המעשים לא היה לנאשם עבר פלילי, והמעשים בגינם הורשע בת"פ 58514-01-14 מאוחרים למעשים שלפניי. בהקשר לעבירות מס אין לנאשם עבר פלילי.

רביעית, לעניין הזמן שחלף, אמנם כתב האישום הוגש לראשונה בשנת 2010, אך ב"כ המאשימה הצהיר בהגינות כי הנאשם לא זומן כדין באותה עת וכתב האישום נמחק. הגשת כתב האישום בשנית היה רק בחודש מאי 2014 מבלי שהיה הסבר לכך למאשימה. מדובר בפרק זמן ארוך ביותר.

חמישית, אני לוקחת בחשבון את הטענות והאסמכתאות שהוצגו לעניין המצב הרפואי והמשפחתי. בשולי הדברים אציין, כי ביחס לטענה שהנאשם יכול היה לנכות תשומות, אין מקום להעלות טענה ממין זה, שכן כידוע משבוחר נאשם שלא לקיים את הוראות הדין ואינו מגיש דו"חות, אין הוא יכול לטעון שהיו לו הוצאות שהיו מוכרות.

סוף דבר, מכלול השיקולים מביא אותי למסקנה כי יש מקום לכבד את הסכמת הצדדים, ולעניין הקנס, יש מקום להטלת קנס בחלק התחתון של מתחם הענישה, לצד התחייבות משמעותית להימנע מעבירה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. בהתאם להסכמות, תקופה של 4 חודשים חופפת את תקופת המאסר שמרצה הנאשם כעת, והיות שהוצהר כי הנאשם עתיד לסיים את ריצוי המאסר הנוכחי ביום 26.2.2016, הרי שבהתאם למוסכם, חפיפת העונש מתחילה מיום 26.10.2015. תקופה של חודשיים מצטברת לעונש המאסר שמרצה הנאשם כעת.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים משחרורו, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג עוון.

3. קנס בסך 6,500 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 7 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.6.2016 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 25,000 ₪, להימנע במשך שנתיים משחרורו מביצוע עבירות מס מסוג עוון. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 50 ימים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תכניס לכספת ביהמ"ש את המסמך במ/1.

ניתנה והודעה היום כ"ט חשוון תשע"ו, 11/11/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת